

Årskrönika 2024

Mervärde

Gemensamma värderingar

Fair play

Innehåll

VIKTIGA HÄNDELSER UNDER ÅRET	4
SAMMANFATTNING 2024	5
INFÖR 2025	5
ORDFÖRANDE HAR ORDET	8
STÖDANSVARIG HAR ORDET	9
AKADEMITRENDEN	10
PANDEMIN - TVÅ ÅR SENARE	10
UNGDOMSSTYRELSER - EN OUTNYTTJAD RESURS.....	11
DUNROSSDAGEN	12
STIFTELSEN DUNROSS-FAMILJEN	13
STIFTELSEN DUNROSS & CO - VÅR STÖDMODELL	14
DUNROSSMODELLEN	14
VILL DU VETA MER?	14
STYRELSEN	14

Viktiga händelser under året

Dunrossdagen på Quality Hotel The Weaver i Mölndal)

Informationsfilm lanseras

Förbättringar kring stödmodellens interna verktyg

Sammanfattning 2024

Stiftelsen har under 2024 stöttat 167 föreningar. Under året har också beslut fattats om att samarbetet avslutas med en förening. Föreningen fick efter 2023 ett gult kort och direktiv kring åtgärder som behövde vidtas för att fortsatt stöd skulle kunna vara aktuellt. Förändringar har inte skett varför samarbetet nu avslutas. Efter 2023 var det tre föreningar som missade att ansöka om förlängning av avtal och deras stöd från Stiftelsen har nu avslutats.

Under året har beslut fattats om att erbjuda stöd till totalt sju nya föreningar; tre är baserade i Stockholm, två i Skåne, en i Halland och en i Göteborg. Tre av dessa föreningar inledde samarbetet redan under hösten 2024.

Årets Dunrossdag hölls i Mölndal på Quality Hotel The Weaver. Rekordmånga deltagare fick ett bra tillfälle för nätverkande och matades med nya idéer och tankar för att stäka sina verksamheter.

Under året har det blivit allt tydligare att en akademitrend, som ofta innehåller tidig selektering, har börjat växa sig allt starkare inom svensk idrott. För stiftelsens verksamhet innebär inte detta någon förändring. Vi är fortsatt övertygade om att de föreningar som arbetar för att ha så många barn som möjligt, så länge som möjligt i en så bra verksamhet som möjligt är de som också kommer att fostra flest idrottare, oavsett vilken nivå dessa idrottare till sist hamnar på. Vi är likaledes övertygade om att de föreningar vi stöttar gör sitt yttersta för att vara föreningar där alla är välkomna.

Stiftelsens stödansvariga har under året träffat i stort sett alla föreningar och upplevelsen är fortsatt att det finns en transparens och bra samspel mellan föreningarna och Stiftelsen.

Inför 2025

Inför 2025 kommer de interna månadsrapporten att omarbetas. För att styrelsen skall kunna följa med och fatta beslut baserade på fakta sammanställer stödansvarig på månatlig basis månadsrapporter där besök från föreningar redovisas, men där det även finns plats för information relaterat till svensk och internationell idrott. Under 2025 kommer denna rapport att omarbetas och göras mer lättillgänglig men även fortsatt vara informativ.

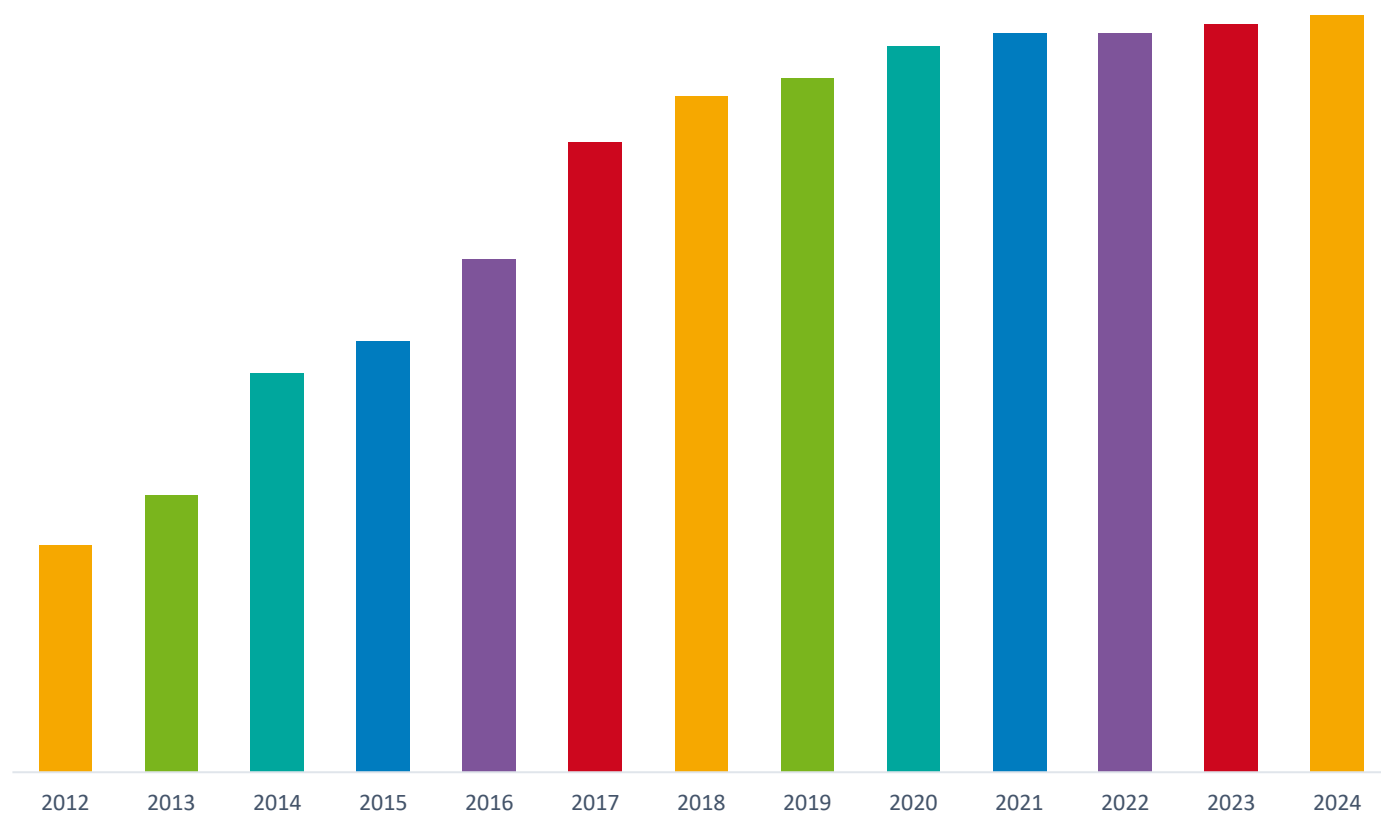
Stiftelsen stödansvarige har också för avsikt att närvara på fler konferenser där idrotten står i fokus; detta inkluderar bland annat Stockholms Fotbollförbunds Barn och Ungdomskonferens samt Forskning och Idrott i Karlstad. Det finns även planer på att Stiftelsen skall besöka föreningar i utlandet för att vidga vyerna.

Målet är vidare att arbeta med att få fler att förstå Stiftelsens syfte och mål, något som skall ske via påminnelser om informationsfilmen, men också via deltagande på ledar- och föräldraträffar. En ambition i detta är att försöka arbeta med föreningarna så att de kan ha gemensamma ledar- och föräldraträffar.

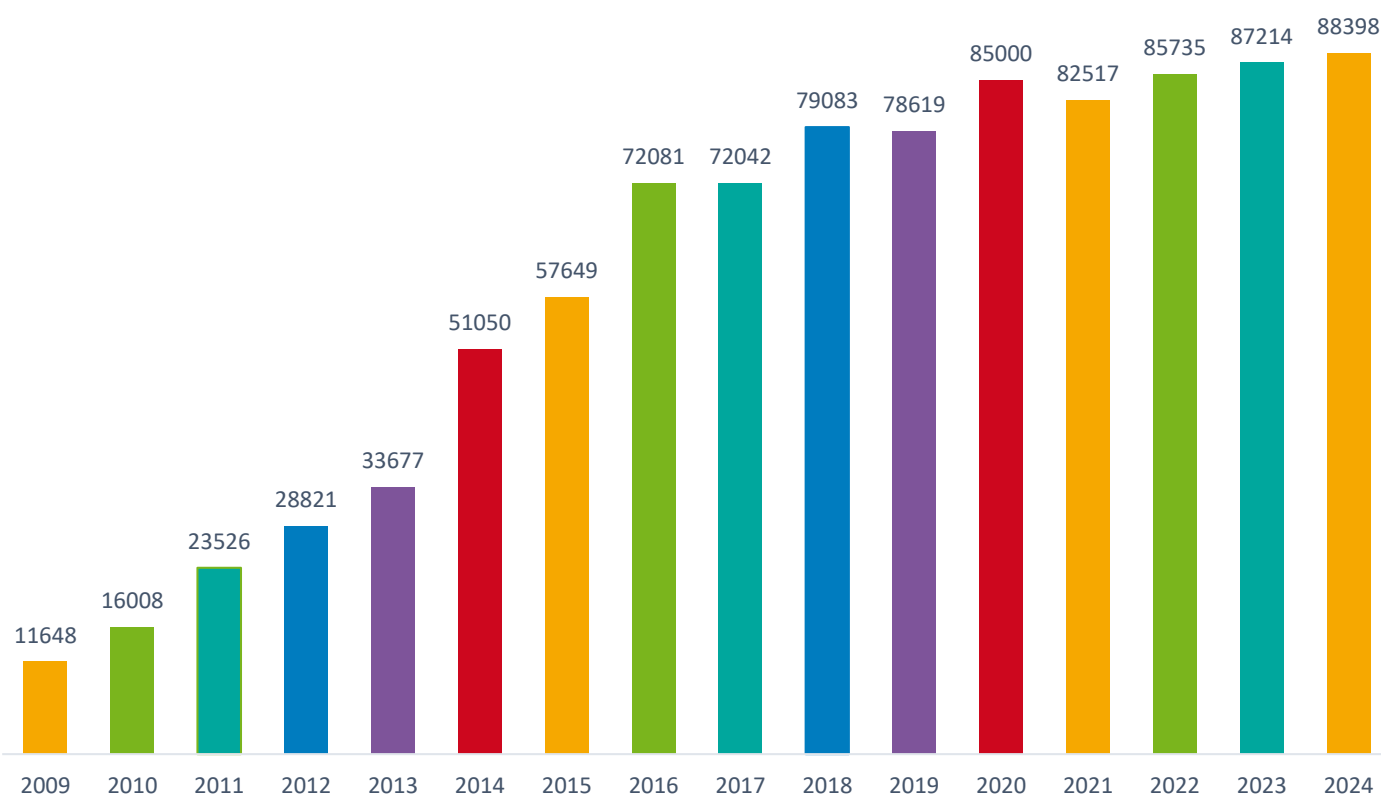
När det gäller ett eventuellt utökande av antalet lag är Stiftelsen i ett läge där det är svårt att öka på antalet föreningar med bibehållen kvalitet. Ett fåtal föreningar skulle kunna fungera, men det gäller snarare att de föreningar som redan erhåller stöd även fortsattvis skall kvalitetssäkras.

Under året beräknas Stiftelsen utbetala stöd om cirka 7,2Mkr.

Antal föreningar Stiftelsen stöder

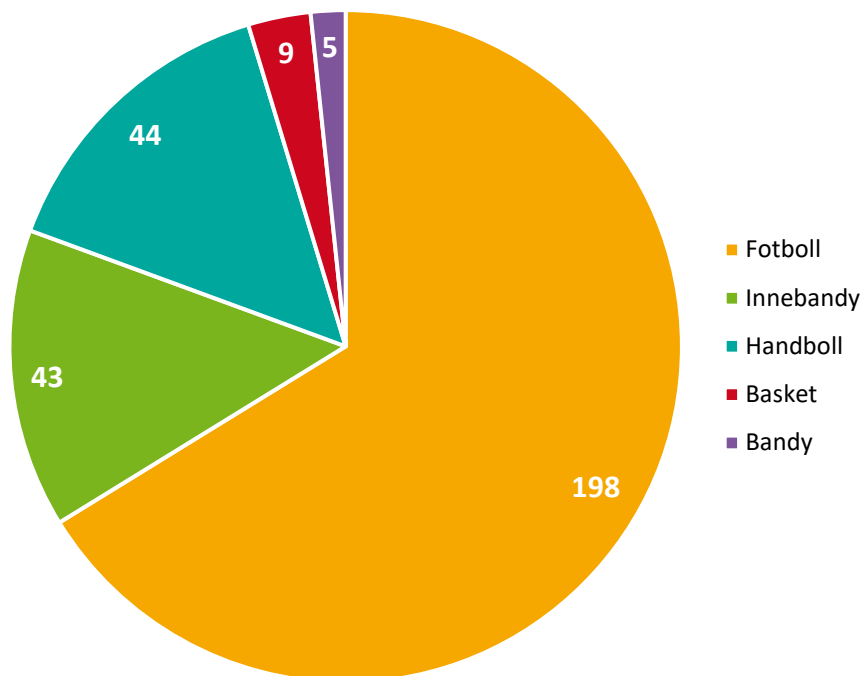

Antal barn och ungdomar

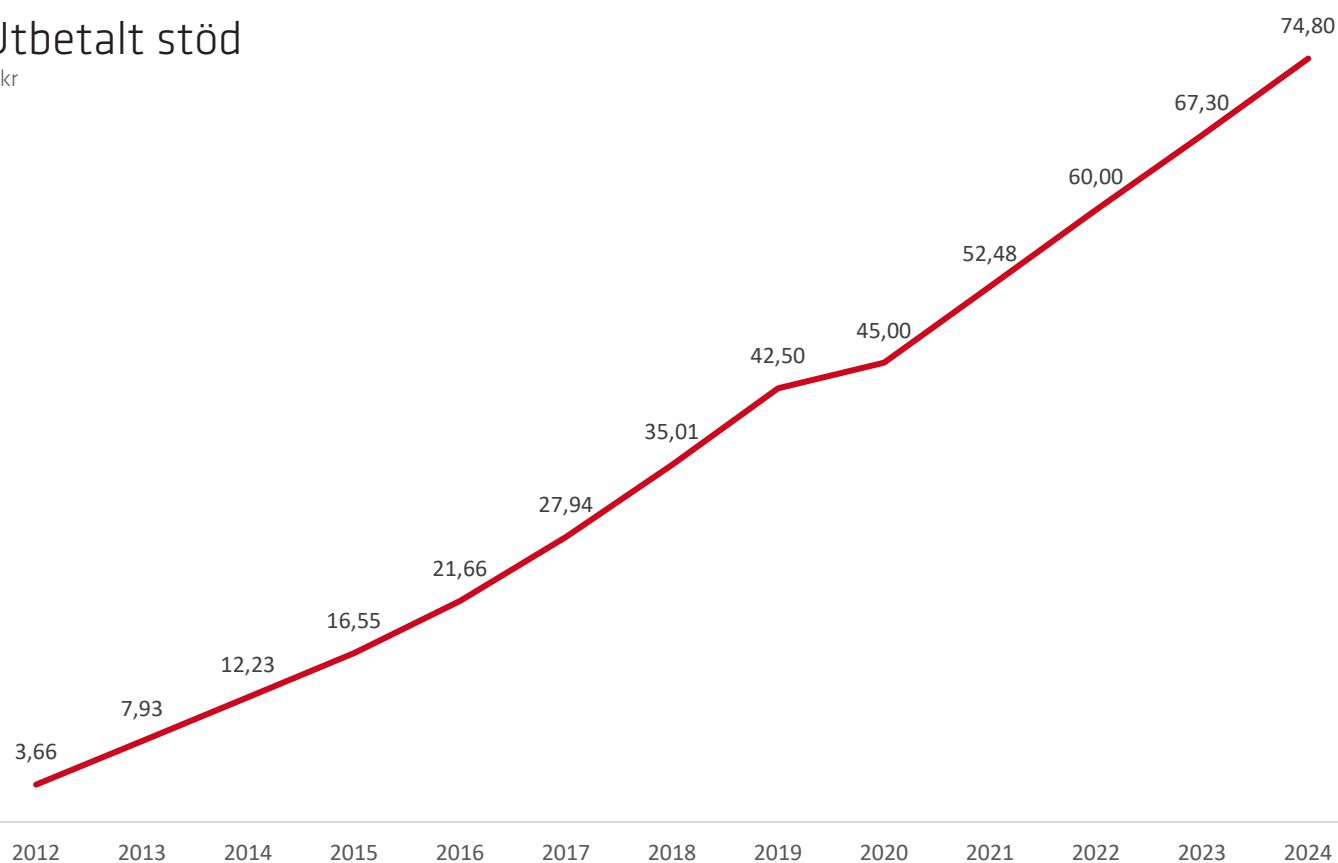
Antal lag per sport

I vissa föreningar ingår flera sporter

Utbetalt stöd

mkr

Ordförande har ordet

Idrotten som livskraft och samhällskraft

Att få vara en del av idrottsrörelsen är något av det mest meningsfulla jag har upplevt. Under årtionden har jag fått följa den på nära håll nu mest som engagerad åskådare. Och trots att rollerna har förändrats, har känslan bestått: idrotten är otroligt viktig för att nå bättre konsensus och förståelse i samhället.

Det handlar inte bara om mål, medaljer eller rekord. Det handlar om människor. Om att samlas runt något större än sig själv. Om att lära sig stå kvar i motvind och att bära fram varandra i medgång. Idrotten lär oss att fira någon annans framgång som om den vore vår egen – och att klappa om en lagkamrat när det går tungt. Den påminner oss om vikten av både ödmjukhet i seger och värdighet i förlust.

I en samtid där skillnader ofta får mer uppmärksamhet än likheter, blir idrotten en motvikt. På planen spelar det ingen roll var du kommer ifrån, vad du heter eller hur du ser ut – du tillhör laget. Där är det viljan att kämpa, att försöka, att stötta dina medspelare som räknas. Det skapar en särskild form av gemenskap, en som är både inkluderande och stärkande.

På så vis är idrotten också en av våra starkaste samhällsbärare. Den bygger broar mellan generationer, kulturer och livssituationer. Den erbjuder unga en plats att växa på – och vuxna en möjlighet att bidra. Det är en folkrörelse i vardagen, där värderingar inte bara uttalas utan levs varje dag.

Inom Stiftelsen Dunross är vårt uppdrag att stötta detta viktiga arbete. Vi tror på en idrott som förenar tydlighet med värme. Där man får ställa krav – men alltid med respekt och omtanke som grund. Vi vill skapa förutsättningar för miljöer där barn och unga får utvecklas och växa som människor.

Det är ni ute i föreningarna som gör detta möjligt. Tränare som vecka efter vecka finns på plats, ledare som kämpar med praktiska utmaningar, föräldrar som hejar, skjutsar och stöttar – ni är de verkliga hjältarna. Vårt mål är att bidra med resurser, inspiration och stöd – och att hjälpa goda idéer att sprida sig vidare.

Ett av de tydligaste uttrycken för det är Dunrossdagen – en dag som blivit en symbol för allt vi tror på. När vi möts, lyssnar, delar erfarenheter och inspirerar varandra, då känner man verkligen hur starkt idrottens hjärta slår. Inte nog med det, här delas idéer om hur man läser konflikter och bygger, istället för att riva broar.

Leif Nilsson

Vi är glada över att vår modell fungerar och att vårt stöd uppfattas som något positivt. Men vi känner också vårt ansvar: att förbli ödmjuka, att hålla oss utanför det som splittrar, och att alltid verka för det som bygger samman. Därför är stiftelsen helt fri från politiska kopplingar – vårt fokus är det som förenar: tron på att alla barn har rätt att växa och utvecklas i trygga miljöer.

Det är inte alltid lätt. Men det är viktigt. Och det är just därför vi fortsätter – med samma engagemang som alltid.

Leif Nilsson

Ordförande

Stödansvarig har ordet

Det blåser förändringens vindar inom svensk barn- och ungdomsidrott. Kommersialiseringen av idrotten i form av att privata aktörer erbjuder allsköns olika typer av extraträningar för barn eskalerar. Många lag väljer att ha selekterade lag i allt yngre åldrar, akademier växer upp som svampar ur marken och föreningar som redan har fullt ut i sina juniortrupper, skapar klonföreningar för att kunna plocka fler spelare från närliggande föreningar. Differentieringen mellan bredd och elit blir allt större och för många har ordet breddidrott fått en negativ innebörd; i en breddförening får alla vara med, man bryr sig inte om resultat, ställer inga krav och verksamheten är inte tillräckligt seriös. Skillnaden till dessa föreningar skulle vara de selekterade lagen, akademierna, de lag som satsar på barnen och ungarna och där man tidigt kan se och avgöra vem som når längst, och därmed ger dem fler träningar och bättre möjligheter att ta vara på den enorma talang som någon tränare har sett vid något icke angivet tillfälle.

För Stiftelsens del är bredd och elit lika viktigt och de är beroende av varandra. Elitidrott är en slutprodukt av barn och ungdomsidrott. Utan bredden stannar eliten, då de flesta spelare på landslagsnivå kommer från breddföreningar. Utan eliten lämnar nog en hel del som brinner för sin idrott, sporten helt och hållet, då många vill ha något att sikta på.

Vår ansats är dock primärt bortom själva sporten. Idrotten är ett verktyg som används för att ge barn och ungdomar möjlighet till en trygg, utvecklande och rolig uppväxt. Idrotten fostrar individer och i svensk idrott, oavsett sport är det mindre än en procent som når eliten. Det stora flertalet som börjar med idrott kommer till sist att bli glada motionärer, och på resan dit har de förhoppningsvis byggt upp en livslång kärlek till idrotten. Idrott har, anser vi, primärt ett folkhälsoperspektiv, talanger som når eliten blir en positiv biprodukt av en väl fungerande verksamhet.

Det är också mot bakgrund av detta vi från Stiftelsens håll har valt bort att stötta föreningar som sysslar med tidig selektering. Ju fler barn som slås ut från idrotten i tidig ålder desto sämre blir samhällsnyttan, och desto sämre möjlighet får vi att få fram elitspelare. Det säger sig egentligen självt; om vi har 1000 15-åringar ungdomar att välja på när vi skall försöka hitta rätt talang, då har vi ju betydligt större möjlighet än om vi har 100 att välja på, för att vi har slagit ut barn i för tidig ålder.

Hur kan det då vara så att akademikonceptet säljer om forskningen säger att den är kontraproduktiv? I grund och botten tror jag att det handlar drömmen om en snabb väg till framgång i kombination med en okunskap bland föräldrar. Visst finns det barn som suktar efter och längtar efter att spela i akademier där alla spelare är superbra, och inte sällan möts detta av att föräldrar köper detta och börjar flytta sina barn bort från det geografiska närområdet och kamraterna. Andra gånger är det föräldrarna som fattar beslut åt

Jan Juhlin

barnen; de anser att deras barn är alldeles för bra för att spela i den lokala klubben och behöver större utmaningar. För de föräldrarna är akademier El Dorado.

För att komma till rätta med problemet behöver vi få föräldrar att förstå värdet av att spela i en så kallad breddförening, fördelar med att spela och utvecklas tillsammans med sina kamrater i en varierande miljö, där man ges chansen att spela så mycket det bara går. Breddklubb är i allt väsentligt våra egentliga elitförberedande verksamheter.

Jan Juhlin

Stödansvarig

Akademitrenden

Under året släppte Patrik Brenning boken "Så vinner vi igen", en bok som på ett faktamässigt sätt tar sig an och dissekerar svensk akademiverksamhet, men även Nationella Idrotts Utbildningar och hur svensk idrott gick från att vara världsledande inom många idrotter till att nu i stället ha hamnat på efterkälken; och detta trots att antalet akademier och specialutbildningar har ökat. Trenden med akademier följer också trenden med alltmer kommersialiserad barn- och ungdomsidrott.

För Stiftelsen förändrar denna akademitrend egentligen ingenting. Vi är trygga i vad vi anser vara det bästa för barn- och ungdomar och sätter oerhört stort värde på att stötta föreningar som aktivt verkar för att få med så många barn och ungdomar, så länge som möjligt i en så bra och positiv miljö som möjligt. Vi ser det arbete som våra föreningar gör när de fäster vid vikt och vet att barnen och ungdomarnas långsiktiga utveckling är central, att de flesta barn- och ungdomar inte når eliten, utan via sitt idrottande får en livslång kärlek till sporten. För Stiftelsen är det centralt att alla barn ges möjlighet att utvecklas utifrån sin egen förmåga och ambition, på köpet kommer det säkert att dyka upp ett antal talanger som når hela vägen till toppen.

Vi är också övertygade om att det är centralt att våra föreningar är tydliga med, och stolta över den verksamhet de bedriver.

Pandemin - två år senare

I Mars 2022 togs de sista pandemirestriktionerna bort. Under nästa två år hade inomhusidrott för lag varit näst intill nedstängd, medan detsamma i mindre utsträckning gällt för lagidrotter utomhus, även om det där varit något lättare restriktioner. Individuella idrotter inomhus hade kunnat bedrivas på ungefär samma sätt under pandemin, vilket gjorde att det under pandemiåren syntes en uppgång för sporter såsom tennis och badminton. Fotbollen klarade sig också hyfsat bra under pandemin och siffror från RF visar ingen större nedgång.

Två år senare har nya siffror kommit som visar vad som skett med antalet utövare inom idrotten generellt och inom våra idrotter mer specifikt. Det uppsving som tennis och badminton fick under pandemin har is tork raderats ut och många är tillbaka på ungefär de siffror man hade innan pandemin; detsamma gäller för andra inomhusidrotter som brukar definieras som singelsporter. Vad gäller lagidrotter som bedrivs inomhus kan man konstatera att handbollen har återhämtat sig relativt väl, medan basketen har fått ett fortsatt lyft; här visar forskningen att basketens del har lyckats med sin marknadsföring, dels har nått ut i förorten, men också att basketen är en idrott som funkar både inne och ute (street basket).

Den stora förloraren efter pandemin är innebandyn, som under pandemin tappade 17% av sina deltagare och inte har hämtat in några av dessa. Från Stiftelsens håll kan vi också konstatera att många innebandyföreningar sliter ont med ekonomi och organisation. Det är lite väl tidigt att dra slutsatser kring varför det har blivit så här, men kanske är det så att innebandytrenden totalt sett har lagts sig och "den nya folksporten", kanske har konkurrerats ut av andra idrotter?

Fotbollen har återhämtat sig och har till och med ökat med nästan 15% sett till antalet utövare, man har alltså inte bara lyckats hämta i kapp det man tappade under pandemin, utan man har till detta ökat rejält i antalet aktiva. En stor faktor i detta är att antalet flickor som börjar med fotboll har ökat rejält.

Totalt sett så kan man konstatera att pandemin orsakade ett hack i idrottsskivan, och fler barn- och ungdomar i åldern 13-19 år slutade idrotta än vad som var fallet innan pandemin, detta har skapat problem i en del juniorserier runt om i landet. Idrottens lockelse är dock fortsatt stark och i stort är vi i kapp och förbi de siffror som fanns vid pandemins inträde, sett till totala antalet idrottande barn- och ungdomar i Sverige.

Ungdomsstyrelser – en outnyttjad resurs

Svensk idrott bärs i mångt och mycket fortfarande fram av ideella människor som engagerar sig i föreningarnas styrelser, i kommittéer eller som ledare. Många av de föreningar vi stöttar vittnar också om att det är svårt att få föräldrar att engagera sig i föreningens verksamhet. Många hjälper till i och kring det egna barnets lag, men att därutöver vika tid åt styrelsearbete och andra göromål bär många emot. I många föreningar blir det istället så att ett fåtal människor gör ett gigantiskt, och många gånger, otroligt bra arbete. De föreningar som har hunnit arbeta med struktur och rollfördelningar lyckas också bättre med att få personer att hjälpa till.

När jag är ute och träffar föreningar slår det mig att allt fler har börjat använda ungdomar som instruktörer eller ledare i sina lag. Vissa får fullt ansvar, andra hjälper föräldratränare eller arvoderade tränare. Många av dessa får ett mindre arvode, men huvuddelen av ungdomarna gör det för att de tycker att det är kul, utvecklande och stimulerande.

Här undrar jag om vi kanske missar något i de idrotter Stiftelsen stöttar. Trots att våra föreningar är till för våra barn- och ungdomar fattas många av föreningarnas beslut utan att barn- och ungdomar är med och påverkar; detta trots att FN:s barnkonventionen säger att

barnen har rätt att bli hörda i frågor som rör de själva. Under Årets Dunrossdag hade vi förmånen att lyssna på hur Svensk Ridsport arbetar med ungdomsstyrelser, och många blev nog förvånade över att man från Svenska Ridsportförbundet inte bara kräver att Ridklubbar har ungdomsstyrelser (bestående av ungdomar), man kräver dessutom att dessa har stor möjlighet att påverka hur ridklubben fungerar.

Sätt detta i relation till det vi från Stiftelsen hör om att det är svårt att få föräldrar att engagera sig i styrelser och kommittéer. Kanske är det så att vi i våra ungdomar har en organisatorisk outnyttjad resurs? Genom att låta barn och ungdomar engagera och påverka sin egen förening bygger vi inte bara en starkare organisation här och nu, vi formar dessutom framtida styrelsemedlemmar.

Dunrossdagen

2024

Årets Dunrossdag hölls för första gången på Quality Hotel The Weaver i Mölndal. Den nya konferensanläggningen var mycket uppskattad hos deltagarna som bland annat poängterade att allt kändes luftigt och bra, samtidigt som att alla seminarier och aktiviteter låg väldigt nära varandra, vilket gjorde att det blev lätt att hitta.

Under lördagskvällen inledde polisen Patrick Thornéus kring hur han som polis arbetar för att skapa en förtrolig relation med ungdomar han möter. För patrik är det centralt att se den andra människan och att skapa ett förtroende och en tillit. Lördagskvällen såg 122 deltagare. Under söndagen kom 254 deltagare att få ta del av Stiftelsens redogörelse från årets som gått, Sävars IK:s minst sagt unika arbete i Umeå samt Patrik Brennings rykande aktuella bok som berör tidig selektering och den akademihets som råder inom svensk idrott. På eftermiddagen kunde deltagarna välja mellan 7 olika seminarier/workshops. Dagen fick ett mycket gott mottagande med 4,63 i snittbetyg.

TIDIGARE DUNROSSDAGAR

2023 - Årets Dunrossdag, *Trender inom svensk idrott*, hölls återigen på Arken Spa och 234 besökare deltog. Arken Spa var plats även för årets Dunrossdag där Barbro Sundberg inledde på lördagskvällen med ett föredrag om idrottens utmaningar men även om möjligheten att lära sig att koppla av. Söndagen inleddes med att Stiftelsen berättade om vad de sett under året. Därefter föreläste Johan Fallby om verktyg för att kunna stötta och ge feedback till ideella ledare. Johan R Norberg från Centrum för Idrottsforskning gav deltagarna en inblick i olika trender inom svensk idrott där ljuset föll på bland annat idrott i utanförskapsområden och hur barn- och ungdomars idrottande har förändrats från att följa fasta tider och rutiner, till att mer vara idrottande på barn- och ungdomars villkor. På eftermiddagen kunde det rekordstora besöksantalet välja bland åtta olika workshops. Betyg: 4,52

2022 - 2022 års Dunrossdag höll på Arken SPA och som traditionen bjuder hade vi ett inledande seminarium på lördagskvällen. I år var det Mia Börjesson som om Barn- och ungdomars psykiska hälsa. Söndagen, Dunrossdagens huvuddag, besöktes av 220 personer från Dunrossfamiljens föreningar. Stiftelsen inledde med att berätta om vad som skett i Stiftelsen under året. Därefter berättade Sasha Abdelnabi om sitt arbete med socialt innanförskap och vilka verktyg som finns att jobba med för att få in barn- och ungdomar som står utanför idrotten och ibland även samhället. På eftermiddagen kunde deltagarna välja bland 2 olika workshops och 6 olika seminarium. Dunrossdagen som helhet fick 4,62 i betyg.

2021 - Temat för Dunrossdagen 2021 skrev sig nästan själv. När idrotten nu vaknar till liv efter över två år av inställda matcher, träningar och cuper finns det oerhört mycket lärdom och utma-

ningar som föreningar vill dela med sig av. Av den anledning kom Dunrossdagen 2021 att fokusera på hur man kan kickstarta idrotten efter pandemin. Dunrossdagen som helhet fick 4,52 i betyg.

2020 - Inställd på grund av restriktionerna kring pandemin covid-19.

2019 - Dunrossdagen hölls på Arken Spa i Göteborg och upplägget detta år var lite annorlunda än tidigare. Under lördagen berättade Emma Green och Camilla Kallin om att sätta glädjen i fokus i allt man gör, inte bara idrotten. Under söndagen berättade Emma Fagerstrand om hur hon uppfattar att FN:s barnkonvention skulle kunna påverka idrottssverige då att konventionen blev lag 1/1 2020. På eftermiddagen bjöds deltagarna på möjlighet att delta på seminarier som i mångt och mycket hölls av andra föreningar som berättade om lyckade koncept. Dunrossdagen som helhet fick ett betyg på 4,62.

2018 - Dunrossdagens hölls på Hotell Arken Spa i Göteborg. Fokus under dagen var Starka barn, där vi fick föreläsningar av Serena Mon De Vienne och Johan Örtendahl. Serena pratade om hur man kan arbeta för att stärka barns självkänsla, medan John pratade om hur ledare kan stärka barns självförtroende. Under eftermiddagen fick föreningarna själva möjlighet att arbeta med frågorna. Under lördagskvällen bjöds på föredrag av ärkeängeln Torbjörn Nilsson. Betyg 4,68

2017 - Dunrossdagen hölls på Arken Spa och temat för året var *Effektivare förening*. Föreläsningar av eldsjälsföreningen Grytgöls IK samt Klas Östberg ackompanjerade Michael Alphovs föreläsning, som sedan under eftermiddagen ledde till arbete i workshopformat. 200 deltagande. Betyg 4,56.

2016 - First Hotell Billinge hus i Skövde. Fokus för dagen var på *"Föräldrasamverkan"* och hur man som förening kan jobba för att på ett positivt sätt inkludera föräldrar i verksamheten. Arbetet under dagen leddes av Johan Fallby, och de cirka 180 närvarande representanterna samverkade under workshopliknande former. Betyg 4,57.

2015 - Stenungsbaden med tema *talangbegreppet* där Jesper Fundberg föreläste om "Talangutveckling eller talangavveckling" samt att Kenth Hultström höll ett föredrag kring hans erfarenhet inom bredd- och elitidrott. Betyg 4,51.

2014 - Öckerö med tema *"Idrottsföreningar och sociala medier"* och Enskede IK berättade om sitt arbete för breddidrott i Stockholm.*

2013 - Stenungsbaden med tema *"Toppning och Nivåanpassning"*. Marie Clasgård berättade om Sportfronts olika utbildningspaket.*

2012 - Nya Ullevi där Arne Falkbäck berättade om Stiftelsen Våga va dig själv. Per Lifvergren berättade också om sitt arbete kring missbruksfrågor och Hasse Carlsson föreläste om *det positiva ledarskapet*.*

* Åren 2012-2014 genomfördes ingen enkät, därav inget betyg.

Stiftelsen Dunross-familjen

Alingsås HK	HK Ankaret	Kode IF	Spånga Bromsten BK
Alingsås IF	HK Aranäs	Kullavik IF	Spånga IS
Alingsås KIK	Huddinge HK	Kungsladugårds BK	Stattena IF
Askims IK	Husqvarna FF	Kungsängens SK	Stenkullen GoIK
Azalea BK	Härryda HK	Kungälv HK	Stenungsunds HK
Backatorp IF	Hässelby SK FF	Kvarnby Basket Breddförening	Stenungsunds IBK
Bergums IF	Hässelby SK Innebandy	Källered SK	Stenungsunds IF
BK Heid	Högarborgs BK	Kärna HF	Stuvsta IF
Bollebygd SK	Högsbo Basketklubb	Kärna KIF	Sundbybergs IK Fotboll
Bollstanäs SK	Hönö IS	Landvetter IS	Surte BK
Bro IK	IBF Backadalen	Landvetter Wings	Surte IS IBK
BTK Linné	IBF Älvstranden	Lerkils IF	Särö IK
Chiparamba Academy	IBK Bergum	Lerums IS	Särö Seahawks
Dalen/Krokslätt FF	IBK Kungälv	Lindome GIF	Sävedalens IF
Duvbo IK	IBK Lund	Lindome IBF	Torslanda HK
Eken IBK	IF Mölndal Fotboll	Lindås Waves IBK	Torslanda IK
Ekerö IK	IF Väster	Lundby IF	Tullinge TP
Enskede IK	IF Warta	Lunden ÖBK	Tungelsta IF
Eriksbergs IF	IFK Björkö	Mossens BK	Tyresö FF
Eslövs IK	IFK Fjärås	Mullsjö IF	Tyresö HK
FBC Lerum	IFK Stockholm FK	Mölndal Bandy	Tölö IF
FBC Partille	IFK Viksjö	Mölnåls IBF	Utbynäs SK
FBI Tullinge Innebandy	IFK Örby	Mölnlycke IF	Vallens IF
Finlandia Pallo IF	IK Baltichov	Nacka IBK	Varla IBK
Floda BoIF	IK Bolton	Norrulls SK	Västerhaninge IF
FoC Farsta FF	IK Frej Täby Fotbollsförening	Näsets SK	Warberg IBF
Frölunda IBK	IK Frej Täby Innebandyförning	Nödinge SK Fotboll	Ytterby IS
Fässbergs IF	IK Kongahälla	Onsala BK	Årsta AIK HF
GF Kroppskultur	IK Nord	Onsala IBK	Åsa IF
Grohed/Ljungskile IF SK	IK Rössö Uddevalla	Qviding FIF	Älta IF
GT Söder HK	IK Sävehof	Reymersholms IK	Älvsborg FF
Guldhedens IK	IK Zenith	Romelanda UF	Älvängens IK
Gunnilse IS	Ingarö IF	Rågsveds IF	Ängby IF
Halmstad HK	Jitex Mölndal BK	Sannadals SK	Öckerö IBK
Hanvikens SK	Järla IF FK	Sickla IF	Öckerö IF
Hemsjö IF	KFUM Borås Basket	Sjövalla FK	Öjersjö IF
Herrestads AIF	KFUM Centralbasket	SK Höjden	Önnereds HK
Hestrafors IF	Kinna IF	Sköndals IK FK	Örgryte IS FF
Hindås IBK	Kista Sports Club KFUM	Slottsskogen/Godhem IF	Österåker United FK
Hisingbacka FC	Knarrbacken FC	Solberga BK	

Stiftelsen Dunross & Co – vår stödmodell

Under de år som Stiftelsen Dunross & Co har utvecklats och expanderat har vi alltid följt en grundmodell, som vi förvisso förfinat och utvecklat, men som i stort varit likadan sedan starten. Vår målsättning har alltid varit att stötta väl fungerande organisationer, ställa likadana krav på alla föreningar och aldrig stötta några sidoprojekt. Detta har gjort att vi i vårt arbete kunnat vara stringenta och tydliga mot våra föreningar.

Stiftelsens arbete och mål bottnar också i att vi är övertygade om att barn och ungdomar som är involverade i idrott växer och stärks som individer, om miljön är positiv och utvecklande. Ett fåtal spelare kanske når sverigetoppen eller till och med världstoppen, men den stora massan kommer att hålla på med idrott på en betydligt lägre nivå men ha minst lika stor glädje och nytta av den. Vi ser en sund barn- och ungdomsidrott som en nyckel i individens demokratiska fostran samtidigt som det bygger en livslång kärlek till idrotten, vilket gynnar folkhälsan.

I "Stiftelsen Dunross & Co – vår stödmodell", beskriver vi bakgrund, syfte och mål med vår verksamhet. Broschyren finns tillgänglig för nedladdning från vår hemsida och vi uppmanar alla som har stöd eller funderar på att söka stöd att läsa igenom den.

Dunrossmodellen

För att konkretisera vår inriktning har vi tagit fram Dunrossmodellen som symboliseras med nedanstående pil och spridningstavla:

Pilens skaft utgör de medel som Stiftelsen bidrar med. Av de medel som kommer in i Stiftelsen ska så nära 100 procent som möjligt komma ut till de projekt som vi satsar på. Här vill vi vara bäst i klassen och har därför skapat ett uttryck som vid en första anblick kan verka invecklat men egentligen är ganska enkelt. Målsättningen har vi benämnt **Den avbräcksobefintliga ansatsen**. Det betyder att målet är att alla medel som Stiftelsen får in oavkortat – utan att kosta något på vägen – ska gå till det verkliga syftet: en meningsfylld tillvaro för barn och ungdomar.

Pilens spets symboliserar projekten som vi satsar på. De tillskjutna medlen ska ge så mycket effekt som möjligt. Det ska ske genom att projekten är fokuserade, effektiva och framförallt tydliga, eller "mitt i prick" om du så vill. De ska också vara dynamiska, så att medlens mervärde kan "multipliceras" genom de goda och ideella krafterna i föreningar och organisationer. Det är det vi kallar **Den dynamiska faktorn**. För att få tillgång till dessa medel ställer vi krav på föreningen eller organisationen och att de skriftligen återkopplar till Stiftelsen med bland annat nyckeltal.

Spridningstavlan symboliserar de organisationer och föreningar vi stödjer. Deras verksamheter ska vara sådana att stöden kan likformas och dupliceras. På så sätt kan uppföljning också ske på ett så effektivt sätt som möjligt i enlighet med ovan. På det sättet tror vi att de satsade medlen kan ge ett bra genomslag och spridning. Vi kallar det **Den duplicerbara modellen**.

Vill du veta mer?

På Stiftelsens webbsida, www.stiftelsendunross.se, kan du läsa mer om vårt arbete, våra värderingar & stödkriterier och mycket annat. Där kan du också finna vår stödpolicy i sin helhet.

Styrelsen

Ordförande Leif Nilsson, Jörgen Persson, Erik Kullgren, Oskar Norfeldt och Teodor Norfeldt.

Mervärde

Gemensamma värderingar

Fair play

WHAT GOES ON IN
OUR HEARTS?

Stiftelsen Dunross & Co
info@stiftelsendunross.se
stiftelsendunross.se